

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse om den radikale Vælgerhær, der daglig forøgedes, vil jeg sige, at naar man ser Udtalelserne i de radikale Blade, tyder de ikke paa, at Vælgerhæren forøges; tværtimod, der er blevet fremsat meget skarp Kritik af de ledende Radikales Holdning. Derfor opfordrede jeg det ærede Medlem til at give klar Besked om, hvad det er, de i det hele vil. Med Hensyn til den Udtalelse af mig, at det ærede Medlem skulde have udtalt, at Landbruget har ubetinget Fordel af den udenlandske Valuta, vil jeg sige, at jeg mindes i alt Fald — ellers skulde jeg tage meget fejl —, at det ærede Medlem ikke alene een, men flere Gange med betydelig Indignation i Stemmen har talt om, at ikke alene skal de danske Forbrugere betale de Priser, som Smørret og Flæsket koster, men de maa ogsaa betale, fordi den udenlandske Valuta, i alt Fald den engelske og amerikanske Mønt, staar saa uhyre højt i Forhold til den danske Krone. Derved har jeg gjort opmærksom paa, at med Hensyn til andre Landbrugsvarer er det modsatte Tilfældet, nemlig saadanne, som man maa sende til Lande med meget lav Valuta. Det ærede Medlem mente med Hensyn til min Omtale af hele dette Valutaspørgsmaal, at jeg først nu havde faaet Interesse for det. Der gør det ærede Medlem sig imidlertid skyldig i en Fejltagelse. Man kan udmærket godt have Interesse for det Spørgsmaal uden at tro paa de Mirakelkure, som man tidligere har villet bruge derved for fra de Radikales Side. Jeg forstaa udmærket godt den Tale, der lyder om Betydningen af den danske Kronens Rejsning; men naar jeg sagde, at vi nu ser, hvorledes den danske Krone staar, og saa spurgte: Kan vi saa egentlig taale at komme højere op med den? saa var det, fordi man stadig gentog, at det var den største Fare, at den danske Krone havde en saa lav Værdi overfor andres Landes Mønt. Derfor spurgte jeg, om det ikke ogsaa kunde være farligt, om den danske Krone skulde gaa alt for højt op. Jeg har henvist til de amerikanske Fristater, hvor der er en Arbejdsløshed, som ingen andre Steder i Verden, netop fordi de paa Grund af den amerikanske Dollars høje Værdi har mere og mere Vanskelighed ved at handle med andre Nationer. Det er kun det, jeg har villet sige med min Udtalelse. Det er ikke min Mening, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen var inde paa, at der nu skulde gøres noget, fordi Landbruget var i Klemme, men jeg har pointeret, at naar der tidligere har været talt om, at

den danske Kronens Værdi har været for lav, saa er den maaske nu i Færd med at blive for høj — at de store Lande har store Vanskeligheder, kan maaske være en Trøst, thi skal der foretages noget effektivt, er det naturligvis de førende Lande, navnlig England og Amerika, der maa gaa i Spidsen —, men saa siger det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge, at det har de forudset. Jeg tror dog ikke, at de har talt om det; thi jeg har ret omhyggeligt gennemgaaet, hvad der i sin Tid er sagt derom fra de Herrer, og jeg har ikke fundet noget, der kunde tyde paa, at de virkelig har forudset, at den danske Krone inden ret længe paa naturlig Vis uden kunstige Indgreb vilde rette sig. Tværtimod; naar jeg bl. a. ser paa, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge har sagt i Foraaet 1920, da vi forhandlede om Lovforslaget om Vareindførsel, saa gaar der en mørk og dystert Tone gennem hans Foredrag, og jeg kunde citere adskillige Udtalelser, der tyder paa, at det ærede Medlem aldeles ikke havde forudset, at inden mange Maaneder vilde den danske Krone rette sig. Det ærede Medlem talte netop om den Nød og uhyre Dyrtid, som vi i det hele vilde komme ind i, og som vi vanskeligt vilde kunne komme ud af igen. Og ser vi hen til vor Handelsbalance — den vil jo alle indrømme har bedret sig meget i 1921 —, er der saamænd heller ingen af de to ærede Medlemmer, der har forudset, at den i Løbet af nogle Maaneder vilde bedre sig, saaledes som Tilfældet har været.

Over mine Udtalelser om det norske Forbud mod Indførsel af Kreaturer og Kødprodukter fra Danmark var det ærede Medlem Hr. Rode tilsyneladende meget indigneret og rettede formelig en højtidelig Anmodning til den højtærede Statsminister om at tage Affære. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han kan spare sig den Ulejlighed; hvad jeg sagde, staar jeg fuldt ud ved. Jeg har ikke udtalt mig uvenligt, det kunde aldrig falde mig ind, overfor det nordiske Samarbejde, jeg har set hen til dette Arbejde med meget store Forventninger, men ikke mindst netop i de senere Aar, hvor jeg har deltaget i Delegeretmøder, er jeg i ret betydelig Grad blevet skuffet; men det er jo en given Sag, at man maa krybe, før man kan gaa. Jeg har altsaa ment, at dette Samarbejde inden ret længe vilde antage meget større Dimensioner, end Tilfældet har været, jeg har ment, at dette Samarbejde kunde komme til at foregaa i et hurtigere Tempo, end sket er. Jeg brugte den Ud-